

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: SI 3 Iž 030498 18 Iž
Sarajevo, 04.10.2018. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u apelacionom upravnom vijeću sastavljenom od sudija, Zvezdane Antonović, predsjednika vijeća, Dinke Bešlagić-Čovrk i Mirsade Džindo, članova vijeća, odlučujući o žalbi člana CIK-a BiH, izjavljenoj protiv odluke Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine, broj: 05-1-02-2-965-1/18 od 27.09.2018. godine, zbog kršenja Izbornog zakona BiH, u nejavnoj sjednici održanoj dana 04.10.2018. godine, donio je

R J E Š E N J E

Žalba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Odlukom Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine, broj i datum navedeni u uvodu, izabran je predsjednik Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine iz reda srpskog naroda na period od 21 mjesec.

Navedenu odluku pobija žalitelj blagovremeno izjavljenom žalbom zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi ističe da je odlukom Predstavničkog doma PS BIH imenovan za člana CIK BIH iz srpskog naroda dana 23.09.2011. godine na mandatni period od sedam godina koji je istekao 23.09.2018. godine, pa iz tog razloga nije ni mogao biti kandidat za izbor predsjednika CIK-a BiH. Njemu je mandat produžen do isteka izbornog perioda, odnosno do potvrđivanja rezultata izbora u skladu sa odredbom člana 2.15 stav (4) Izbornog zakona BiH.

Međutim prema odredbi člana 2.6 navedenog zakona predsjednik CIK-a BiH bira se po principu rotacije i to u mandatnom periodu jednom u sedam godina u trajanju od 21 mjesec. Kako mu nije počeo novi mandatni period od 7 godina na koliko se imenuju članovi izborne komisije, to je narušena jednakost perioda u kome se vrši izbor predsjednika CIK-a BiH iz

reda konstitutivnih naroda i ostalih i jednakost perioda u kome se obavlja funkcija predsjednika CIK BiH utvrđena citiranom zakonskom odredbom.

Smisao i značenje odredbe člana 2.15 stav (4) Izbornog zakona BiH je da se članovima izborne komisije kojima ističe mandat u izbornom periodu produžava do isteka izbornog perioda, odnosno do potvrđivanja rezultata izbora, kako ne bi trpio izborni proces odnosno aktivnosti na provođenju izbora.

Navedeno značenje i pravni smisao ove norme je potvrđen i odlukom Suda BiH izraženom u rješenju broj: Iž-115/09 od 21.12.2009. godine.

Stoga predlaže da Apelacioni odjel Suda BiH uvaži žalbu, pobijanu odluku ukine i predmet vrati Centralnoj izornoj komisiji BiH na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu Centralna izborna komisija BiH je navela da je pobijana odluka pravilna i da prilikom njenog donošenja nije pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Prije svega, vijeće Apelacionog odjeljenja ukazuje da se u skladu sa odredbom člana 76. Zakona o upravnim sporovima BiH (Sl. gl. BiH, broj: 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10) protiv odluke Centralne izborne komisije BiH, kojom se krši Izborni zakon BiH i propisi koje donosi Centralna izborna komisija, može uložiti žalba Apelacionom odjeljenju Suda BiH.

Dalje, odredbom člana 78. predmetnog Zakona, propisano je da **žalbu može uložiti (između ostalog) svako lice čije je pravo ustanovljeno Izbornim zakonom i propisima koje donosi CIK BiH na osnovu zakona, povrijeđeno ili koje ima određeni pravni interes.**

U smislu naprijed citiranih odredaba Zakona o upravnim sporovima BiH, a imajući u vidu da je žalitelj član Centralne izborne komisije BiH, proizilazi da je ovlašten za ulaganje žalbe, jer osnov ulaganja žalbe žalitelj nalazi u povredi Izbornog zakona od strane CIK-a BiH. U tom kontekstu, vijeće Apelacionog odjeljenja je jedino nadležno da meritorno cijeni osnovanost žalbenih navoda. Sve naprijed navedeno, i iz razloga što se žalbom ukazuje na nezakonitost donošenja osporene odluke CIK-a BiH kojom je izabran predsjednik CIK-a BiH, u smislu člana 2.6 Izbornog zakona BiH, a u kojoj proceduri izbora je takvim postupanjem žalitelju uskraćeno pravo na obnašanje pozicije predsjednika CIK-a BiH. Prema tome, ovo Vijeće je jedino nadležno za razmatranje zakonitosti takve Odluke CIK-a BiH.

Ispitujući pobijanu odluku u okviru žalbenih navoda vijeće Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine je zaključilo da žalba nije osnovana.

Prema odredbi člana 2.6 Izbornog zakona BiH predsjednik Centralne izborne komisije BiH bira se iz reda članova CIK-a BiH. Po jedan član CIK-a BiH iz reda Hrvata, Bošnjaka, Srba i član iz reda ostalih obavljat će funkciju predsjednika CIK-a BiH po principu rotacije i to jedanput u sedam godina u trajanju od 21 mjesec.

Nesporno je da je članu Centralne izborne komisije – istekao raniji sedmogodišnji mandat dana 23.09.2018. godine. Naime, imenovan je za člana CIK-a BiH u mandatnom periodu od sedam godina u periodu od 23.09.2011. godine, a koji je istekao 23.09.2018. godine. Također, Odlukom o izboru za predsjednika CIK-a BiH dana 29.09.2011. godine, je izabran za predsjednika CIK-a BiH, koju dužnost je obnašao zaključno sa 28.06.2013. godine, što je sve u skladu sa odredbom člana 2.6 Izbornog zakona BiH.

Ipak, kako je odredbom člana 2.5 tačka (9) Izbornog zakona propisano da u slučaju da Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH ne provede postupak (imenovanja člana CIK-a BiH), članovi CIK-a BiH nastaviti će obavljati svoju dužnost do imenovanja novih članova CIK-a BiH, to je nastavio da obavlja dužnost člana CIK-a BiH i poslije 23.09.2018. godine, sve do imenovanja novih članova CIK-a BiH u skladu sa predmetnom zakonskom odredbom.

Sve naprijed navedeno ukazuje da je od dana 23.09.2018. godine, a zbog nedonošenja drugačije odluke (o imenovanju člana CIK-a BiH) od strane Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, nastavio obavljati svoju dužnost člana CIK-a BiH. Kako odredbom člana 2.5 tačka (9) Izbornog zakona, nisu propisana nikakva ograničenja u pogledu nadležnosti/ingerencija članu CIK-a BiH kome je istekao mandat, a koji je nastavio obavljati dužnost do imenovanja novih članova od strane Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, to je logička pravna posljedica takvog normiranja da kao takav član CIK-a BiH uživa sva prava koja za vrijeme mandata na koji je imenovan ima član CIK-a BiH. Prije svega, to znači da se Branko Petrić ima tretirati u smislu odredbe člana 2.6 Izbornog zakona BiH, kao član Centralne izborne komisije BiH. Prema tome, kao član CIK-a BiH ne smije biti degradiran u pravima koja su mu priznata Zakonom. To znači, da je apsolutno podoban da kao i svi ostali članovi CIK-a BiH bude biran za Predsjednika CIK-a BiH, jer je jedini preduslov za izbor, taj da osoba bude član CIK-a BiH. Dalje, jezički i logički smisao druge rečenice člana 2.6 Izbornog zakona koja glasi: „Po jedan član CIK-a BiH iz reda Hrvata, Bošnjaka, Srba i član iz reda ostalih obavljat će funkciju predsjednika CIK-a BiH po principu rotacije i to jedanput u sedam godina u trajanju od 21 mjesec.“, jeste akcentiranje ravnopravnog obnašanja funkcije Predsjednika CIK-a BiH u smislu neugrožavanja prava kolektiviteta. Fokus predmetne odredbe nije na individualnim pravima članova CIK-a BiH. Naime,

predmetnom odredbom osigurava se pravo predsjedavanja CIK-om po principu rotacije po jednom članu CIK-a BiH u sedam godina (toliko traje mandat) u trajanju od 21 mjeseca, iz reda svakog od konstitutivnih naroda i jednom članu iz reda ostalih. To znači, da u sedam godina i to 21 mjesec, mora biti omogućeno članu CIK-a BiH da po principu rotacije iz reda konstitutivnih naroda i ostalih, predsjedava CIK-om BiH. Takva odredba je imperativnog karaktera i ne smije biti derogirana. O tome se Sud BiH već ranije u predmetu broj: Iž-115/09 od 21.12.2009. godine, izjasnio i zauzeo stav da se preko određenog mandata (ovdje od 21 mjeseca u sedam godina) ne može omogućiti članu CIK-a BiH iz jednog od pobrojanih kolektiviteta da obnaša funkciju predsjednika CIK-a BiH.

Dakle, kako je a sedmogodišnjem periodu, a koji je okončan 23.09.2018. godine obnašao funkciju predsjednika CIK-a BiH, a imajući u vidu da je na poziciju predsjednika biran spornom Odlukom od 27.09.2018. godine, to CIK BiH nije postupao suprotno odredbi člana 2.6 Izbornog zakona njegovim imenovanjem na funkciju predsjednika. Štaviše, ni sam žalitelj ne osporava da je u međuvremenu poštovan sistem rotacije koji je propisan članom 2.6 Izbornog zakona.

Ipak, žalitelj ukazuje na odredbu člana 2.15 tačka (4) Izbornog zakona BiH, pa smatra da ista faktički onemogućava kojem je istekao mandatni period na koji je imenovan kao član CIK-a BiH, da bude izabran za predsjednika CIK-a BiH. Prije svega, vijeće ukazuje da se predmetna odredba uopšte ne može primijeniti na statusna pitanja člana CIK-a BiH. Naime, tačno je da je odredbom člana 2.15 propisano da se članu izborne komisije kome mandat ističe isti produžava do isteka izbornog perioda, odnosno do potvrđivanja rezultata izbora, **nakon čega će se izvršiti imenovanje novog člana izborne komisije po postupku propisanom u ovom Zakonu.**

Ipak, takva odredba se odnosi isključivo na članove Općinske izborne komisije čija je nadležnost propisana odredbom člana 2.13 Izbornog zakona BiH. Ovo iz razloga što predmetna odredba spada u poglavlje 2 Zakona i to organi za provedbu izbora, i to odredbe o Općinskoj izbornoj komisiji od člana 2.12.sve do člana 2.18 Zakona. Prema tome, čak je i tumačenjem odredbe člana 2.15 na koju žalitelj ukazuje kao relevantnu za članove CIK-a BiH, može tumačiti na način da se ista odnosi isključivo na članove Općinskih izbornih komisija. Da je takvo utvrđenje pravilno, proizilazi i iz odredbe člana 2.15. To iz razloga što je odredbom propisano da se članu izborne komisije kome mandat ističe isti produžava do isteka izbornog perioda, odnosno do potvrđivanja rezultata izbora, **nakon čega će se izvršiti imenovanje novog člana izborne komisije po postupku propisanom u ovom Zakonu.** Nemoguće je predmetnu odredbu primijenjivati i na članove CIK-a BiH, jer članovima CIK-a BiH mandat ne može biti produžen samo do isteka izbornog perioda. Ovo jer je odredbom člana 2.5 tačka (9) Izbornog zakona

propisano da Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH provodi postupak imenovanja člana CIK-a BiH, a ako to ne učini članovi CIK-a BiH nastaviti će obavljati svoju dužnost **do imenovanja novih članova CIK-a BiH.**

Zbog navedenog, odredba člana 2.5 tačka (9) Izbornog zakona za koju je naznačeno da se odnosi na izbor članova CIK-a BiH, se ne može tumačiti u duhu odredbe člana 2.15, koja se i po hronologiji zakonskog teksta i sadržaju isključivo odnosi na Općinske izborne komisije i njihove članove.

Žalbeni navodi kojima se ukazuje na zaključke ovog suda iznesene u rješenju broj: IŽ-115/09 od 21.12.2009. godine, nisu od uticaja na pravilnost zaključaka ovog vijeća u ovoj pravnoj stvari iz razloga što se ne radi o istom činjeničnom osnovu. Naime, 1. oktobra 2018. godine istekao mandat od sedam godina, pa je istom aposultno dopuštena zakonska mogućnost novog izbora za predsjednika.

Pravilnost ovakvih zaključaka vijeća proizilazi i iz odredbe člana 9. 4 Poslovnika CIK BIH (Prečišćeni tekst objavljen u Sl.glasnik. br:29/18) kojom je decidno propisano da ako predsjednik CIK-a BiH prestane biti član CIK-a BiH, CIK BiH će izabrati predsjednika za preostalo vrijeme mandata između svojih članova i po pravilu iz istog konstitutivnog naroda iz kojeg je bio predsjednik kome je prestao mandat, odnosno sljedećem članu koji će prema prema utvrđenom redosljedu rotacije biti biran u narednom razdoblju.

Iz svih izloženih razloga, jasno proizilazi, da je prilikom donošenja pobijane odluke u cijelosti pravilno primjenjeno materijalno pravo, tj. suprotno žalbenim navodima nije došlo do povrede odredaba Izbornog zakona kojima se, između ostalog, štiti i princip rotacije i princip ravnopravnosti.

S obzirom na navedeno, po ocjeni ovog vijeća, pobijana odluka Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine je pravilna i zakonita, a žalba neosnovana pa je istu, primjenom odredbe člana 81. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10) valjalo odbiti.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Zvezdana Antonović